



ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
22 Iuliu st. v.
2 August st. n.

Ese in fie-care duminica.
Redacțiunea in
Közép-utca nr. 395.

Nr. 30.

ANUL XX.
1884.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei.

La mórtea părintelui meu.

In urmă dar s'a implinit
La ce 'ngrozit am cugetat:
Destinul crâncen mi-a răpît
Pe tatăl bun și neuitat.

Pierdut-am rađem, adăpost,
Ce-a dat și n'a luat nimic;
P'acela carele mi-a fost:
Părinte, frate și amic.

S'a stins belșugul nesfârșit
Al rađelor de dulci iubiri:
Ce vecinic mi-au împărtășit
Lumini de calde fericiri.

Tot gândul meu fui numai eu,
Tot ce-a făcut fu partea mea;
Plăcerea lui — norocul meu,
Êr plânsul meu — durerea-i grea.

Eri încă mi-a vorbit cu dor,
Acum sărut cosciugul lui;
Eri mai aveam un scump odor,
Ađi sânt sărac, acuma nu-i.

Me mângăiați din când in când,
Că eu avui un rar favor,
Căci l'am văđut ingenunchiând
In ani adânci și cu onor.

Sciu bine că a fost bătrân,
Dar de-l perdeam cât mai târđiu:
Ș-atunci simșieam săgêla 'n sin,
Că mi-a murit pré timpuriu.

De n'ar fi fost atât de bun,
Incet și eu m'aș mângăia;
Dar cum să pot, când tóte-mi spun
Necontentit iubirea sa ?!

Ori încătrău fac un ocol,
La ori ce cuget in trecut:
Indată vêd un mare gol,
Indată simt că ce-am pierdut.

Ș-un șipet viu, infricoșat,
Tresare din lăuntru meu ...
Lăsați-me nemângăiat,
Lăsați-me să plâng mereu !

Iosif Vulcan.

Nóptea de St. George.

— Operă bufă in 3 acte. —
(Urmare.)

A c t u l III.

SCENA I.

Nicolae (in vârful clopotniței.) *Cor de Iele.*

Ielele intră dansând. Turbillon. -

Nicolae (de pe clopotniță). Êtă puterea usturoiului;
acú vêd, ceea ce n'am mai vêđut, de când mama m'a
făcut. Hi, da frumos mai este jocul ielelor, mai că-ți
ia viderile đic și đeu. Dar apoi auđi coalea, ce aud a-
cum nu sciu să-mi fi bătut la urechiă de când me sciu
pe lume om cu tótă firea: este cântecul ielelor.

Corul Ielelor.

Hiș surată,
Du-te
Iute,
Mergi pe norul cela gros,
Să adormi pe fêt-frumos.

Nicolae (din clopotniță). Ên auđi, imi đic fêt-fru-
mos, unde-i Chiva să auđă și ea !

Corul Ielelor.

Hiș surate,
Mergeți
Ștergeți
Mintile la cei flęcăi,
Faceți-i ca vai de ei !

Nicolae. Par că-mi vine gróză, hi, ce bine că nu
mai-s flęcău !

Corul Ielelor.

Hiș surată,
Du-te
Cântă,
Cântă pân' va nebuni
Și de el nu va mai scii !

Nicolae. Că vai de mine, că đeu nu voi ascultă,
imi astup' urechile, vai ! săracul de mine !

Corul Ielelor.

Hiș surate,
Treceți,
Mergeți,
Lucrul d'ora-l vom găta
Pân' cocoșul n'a cântă.

Nicolae. Dă D'omne, să cânte cocoșul, căci giaba mi-am astupat urechile, totuș aud cântarea lor. Dă, D'omne, dă, să nu asurdesc!

(S'aude cântec de cocoș).

Mulțămescu-ți ție D'omne!
(Ielele se învârtesc în turbillon, la a doua cântare mai tare, la a treia și mai tare, apoi pier.)

Veți câtă trecere am eu dinaintea lui Dumneșeu sfântul. Ci că așa și trebuie să fie, c'or nu postesc de giaba.

SCENA II.

Stan. Nicolae (în clopotniță.)

Stan. Inima mi se despică
Când la tine me gândesc;
Somnul nopții mi se strică
Și de doru-ți me sfârșesc.

Te iubesc cum nici odată.
Om în lume n'a iubit;
Te iubesc cu firea totă,
Neclintit și nesmintit.

Nicolae (de pe clopotniță). Hi, ce poznă, tocmai acum vești! Primarul și cu dascaluța, amândoi în clopotniță. Stai să me pitești, să nu me vedă care cumva; numai de n'aș adormi, stând așa cobză.

Stan. Te iubesc cu cutezanță,
Și me încred în viitor,
Și me rașem în speranță,
Să-mi ajung cerescul dor.

Fii a mea, ah fi-mi soție.
Ca să-ți fiu eu soțul teu.
Să te am în vecinicie,
Chiar în cer la Dumneșeu!

Nicolae (sforăie tare.)

Stan. Auți cum strigă buha de pe clopotniță! Numai de nu mi-ar fi semn de rău!

Sb'oră cântec cu v'iers dulce,
Unde dorul meu te-a duce;
Du-te sb'oră să sosesci,
S'o încanți, s'o desmerdesci.

Pe aripi de v'enturi line
Și pe rașe purpurine,
Ce se fură dintre nori,
Drept la ea în sin să sb'ori.

Să-i descoperi cu uimire,
C'o doresc ca și un mire
Și că inima mi-i jar,
Ce tot sting . . . tot însădar.

SCENA III.

Florica. Chiva cu felinar. *Precedenții.*

Florica (de după culise).

Raza s'orelui sărută
Ramul cel de ger uscat;
Vești-o printre spini perdtă,
Urma celui sărutat.

Este roza, fl'orea dină,
Cu profum îmb'etător;

Este roza, cea regină
Printre celelalte flori.

Ochiul teu pe nesciute
Înspre mine a privit;
Inima, să mi-o sărute,
Nu știu decă a voit.

Dară știu c'atunci d'odată,
A 'nflorit în peptul meu,
Fl'ore și mai minunată,
Printre spini o port și eu.

Nicolae (sforăie una tare.) O limbă de foc; par că zării o limbă de foc. Vai ce noroc, de va luci a doua și a treia oră, voi află deșu o com'ora.

Stan. Cucuv'euă nu mai tace,
Ce-o mai fi și asta, drace!

Chiva. Etă-l.

Florica. El să fie ore?

Chiva. Stane!

Stan. Florica mea, idolul meu,
Bine-ai venit cu Dumneșeu!

Florica. Bine te-am găsit, iubitul meu.

(Lumina din felinarul Chivei izbesce din nou ochii lui Nicolae, care sforăie erăș una.)

Nicolae. A doua limbă a isbucnit,
A doua oră eu o-am zărit!

Florica. Vai, ce n'opte fior'osă!

Stan. Ba, că-i n'opte pré frum'osă.

Florica. N'auți buha tot cântând?

Chiva. Aș', e numai glas de v'ent.

Stan. De ai da prin lumea totă,
Dintr'un cap la altul rotă;
T'ote limbele de-ai ști,
Și pe toți d'ai ispiti,
Ca să aști, care nume,
E mai scump în asta lume:
Cu mirare ai află,
Tot ce-ți spuse inima.

Florica. Cu mirare ai află
Tot ce-ți spuse inima.

Chiva. Cu mirare ai află
Tot ce-ți spuse inima.

Trio. Cu mirare ai află
Tot ce-ți spuse inima.

Stan. Și ai crede, că-ți defaimă
Limbile o mare taină,
Când ți-ar dice: nu-i odor,
Scump, ca tainicul amor.

Florica. Când ți-ar dice: nu-i odor
Scump, ca tainicul amor.

Chiva. Când ți-ar dice: nu-i odor
Scump, ca tainicul amor.

Trio. Când ți-ar dice: nu-i odor
Scump, ca tainicul amor.

(Erăș lovesce o zară din lampa Chivei ochii lui Nicolae.)

Nicolae (sforăie tare). Etă și a treia oră, dar acum i-a mea com'ora. (Să cob'oră din clopotniță).

Florica. T'otă tremur, m'am speriat,
Buha erăș a strigat.

Stan. Tremură căci s'a speriat,
Ore buha a strigat?

Chiva. Tremură și s'a speriat,
Ore buha a strigat?

Trio. T'otă tremur m'am speriat,
s'a

Buha erăș a strigat.

Stan. Nu e buhă, cine e,
Cine e acolo m'ei?

SCENA IV.

Cei precedenți. Nicolae pe scenă.

Nicolae. Dar vai, cine sînteți, hei, ce cătați aici în toiul nopții? Ti, dta ești Stan și dta Florică și tu Chivă. Credeam că ved limbi de foc isbucnind din pământ, și când coala, săracul de mine, eră lumina felinarului teu.

Stan. Ha, ha, ha, dar și te-ai păcălit.

Nicolae. Cătă vreme m'am trudit,
Cu cât chin m'am pregătit;
Tote să fi fost in dar,
Eu nu cred, să mor măcar.

Stan. Ori și cât te-ei fi trudit,
Ori și cât te-ai pregătit,
Necăjit și chinuit, ha, ha, ha,
Veți, că tot te-ai păcălit.

Florica. Ori și cât te-ei fi trudit,
Ori și cât te ai pregătit,
Necăjit și chinuit, ha, ha, ha,
Veți, că tot te-ai păcălit.

Nicolae. Tote să fi fost in dar?
Nu, nu cred să mor măcar.

Chiva. Tote să fi fost in dar?
Nu, nu cred să mor măcar.

Toți patru (Quartet).

Eu nu cred că e in dar,
El nu crede că-i in dar.

Nu, și de ar muri măcar.

Nicolae. Nu, nu se pôte, nu și încă odată nu. Să fi mâncat eu de gēba usturoiul cel vrăjit.

Dar mai stați,
Așteptați,
Veți vedē,
Ve veți miră
De mîntea mea!

Toți (Quartet).

Să mai stăm
S'așteptăm!
Vom vedē
De ne-om miră
De mîntea sa. Ha, ha, ha.

Nicolae. Că deu totuș am allat eu comóra.

Stan. Visezi!

Florica. Ori îți lipsesce vr'o dōgă?

Nicolae. Nici nu visez, nici că-mi lipsesce vr'o dōgă! Tocmai mie să-mi lipsescă!

Stan. Spune de ce comóra, spune cióră!

Nicolae. Fi bun și nu me mai cioroi, că am de gând să me fac de ađi incolo român, coala cu o moșioră. Om cu stare și cu vedă.

Stan. Bre, ce gând ai pus!

Nicolae. Și tocmai dta vei fi acela care-mi vei da comóra, ce am gāsīt.

Stan. Eu să-ți dau comóra 'ntregă,
Nu se pôte nici de cum;
Fugi d'aici cu prōsta-ți șagă,
Nu me ține de nebun!

Florica. El să-ți dea comóra 'ntregă etc.

Nicolae. Tu-mi vei da comóra 'ntregă,
Ba se pôte đic și deu,
Vei vedē că nu e șagă
Și ce meșter mai sînt eu.

Chiva. Tu-i vei da comóra 'ntregă,
Cred și eu că s'a putē,
Veți vedē că nu e șagă
Decă đice Dumnia sa.

Toți. (repetă fie-care versul seu).

Quartet. (repetă fie-care versul seu).

Stan. Ba deu, mēi Neculă, aș vrē să sciu, cum vei face, ca să-ți dau eu o comóra?

Nicolae. Adecă bani numerați nu-mi vei da, ci-mi vei dărui numai sforcieca de moșie, ce ți-a ramas in moștenire dela mumă-ta, Dumneđu s'o ierte.

Stan. Și pentru ce să-ți dau moșia?

Nicolae. En pentru Florica.

Florica (cu mirare). Pentru mine?

Stan. Pentru Florica?

Nicolae. Au nu-o iubesci tu mai mult decăt eu rēnceđula, și nu ai da acea moșioră să scii, că ai putē s'o iai chiar ađi de nevēstă?

Stan. Chiar ađi de nevēstă!

Nicolae. Chiar ađi, așa am đis.

Stan. Decă ai putē tu face astă minune, đic și deu, că ți-aș da moșia, ce mi-a ramas după măicuța. Nu sciu insē ce amestec ai putē să aibi tu cu acēsta trēbă?

Chiva. Spune-i, bărbate!

Nicolae. Ce amestec? Să-ți spui! Așă-i, că tată teu nu vrē nici de cum, ca să iai tu pe Florica de nevēstă?

Stan. Ba-i așa.

Nicolae. Așă-i Florică, că nici mă-ta nu vrē să scie măcar de Stan?

Florica (cu un suspin). Ba deu i așa.

Nicolae. Apoi dar, en fāgăduesce-mi acea sforciecă de moșie, eu insē me leg, că numai decăt fac de tată teu să ve logodēscă, și pe mă-ta să ve binecuvinteze.

Stan. (Se pôte, deu!

Florica. (Se pôte, deu!

Nicolae. Imi dai, ori nu-mi dai?

Stan. Ce n'aș da pentru acest preț? Fie, îți dau.

Nicolae. Adă mână!

Stan (dă mână cu Nicolae).

(Incheierea va urmă.)

Theochar Alexi.

In ore de visuri.



In ore de visuri, când inima ride,
Când sufletul sbōră spre cerul senin,
Vpaut-am minunea, ce raiul deschide,
Vedutu-ți-a-n chipul, frumos și divin.

In ochii tei negrii cetit-am vieța,
Pe fruntea ta albă, un nor trecător.
Pe dulcea-ți guriță gustat-am dulcēța,
Ce rar află 'n lume un biet muritor.

Pe sinul teu fraged privirea mea 'n taină
Lāsāt-am să cadă, și 'n dulce delir,
Vedutu-ți-am sinul, prin alba ta haină
Și crinii ce 'n fața-ți cu drag se inșir.

Dar când cu privirea voiam a pētrunde,
In peptul teu fraged la inima ta;
Un glas l'al meu cuget pārea că-mi raspunde:
Ce cauți acuma in veci nu-i allă.

George Simu.



S t u d e n ț i i . . .

— Copie de pe natură. —

I.

Trii erau la număr. Mergeau dela Blaș cătră casă. De cale ferată nu eră vorbă pe atunci, ér trăsuriile de poștă — după cum spuneau ei — erau pré pipérate. Eră pe vremea aceea, când drumarul nainte de a se porni pe drum, se cuminecă și la plecare — întors spre fie-care regiune a lumii — își făcea câte-o cruce și-și luă remas bun dela ai sei.

Studentii dela Blaș nu sânt așa de bănoși — cum sânt alții, ca să-și pôta face tóte după al lor gust și să-și inchirieze cu una cu doue trăsură anumită. N'aveau deci altă de făcut, decât să mERGă pe căruță cu 2 róte — per pedes Apostolorum. Cale pré lungă pentru picioare.

Dar ei pentru aceea nici decât nu erau ingrijiți de acel drum. Românul nostru e dedat și studenții drumari se numiau român verde ca stejarul dela Mecca românescă ori Roma mică. Și încă ce români? Tustrii ómeni țapeni, copii de lele.

— Cu ajutorul lui Dđeu peste-o lună vom ajunge la Lugos, — dícea Alimpie colegilor sei, trecénd prin Cămpul libertății, ce se 'ntinde dela mánăstirea catedrală cu seminariul și gimnasul până dincolo de Mănerade.

— Cum nu? Chiar numai 6 óre să mergem pe ți și trebuie s'ajungem, — i răspundea atunci Septimiu privind la Iuliu, care eră mai tăcut și gânditor.

— Așa dară poimáne vom plecá cătră casă, — díse Alimpie așteptând părerea colegilor.

— Eu aş propune, să nu ne porrim vinerea. N'ar fi mai bine, să lăsăm lucrul pe sâmbetă? — díse Iuliu.

— Așa este. Poimáne e vineri — ți nefastă in dísa românului. Amánăm deci până sâmbetă, — fu răspunsul lui Alimpie.

Românul nu plecá vinerea de acasă; pentru că se teme de nenorociri, ce-l pot intimpiná in drum. Asemenea nici muierile nu lucră marți séră, căci se teme de o femeie in chip de vrăjitoare, care vine de privesce la feréstă și decă vede, că una tórce — o întepă cu fusul, ori de cóce — o aruncă in cuptor. Datine strămoșesci, legi sfinte!

II.

Eră 1 august. Dricul (canicula) verii trecuse deja, dar pentru aceea timpul eră fórte ferbinte și sechetos. Cântecul cocoșilor, mugitul vacilor și látratul cânilor deșteptá pe bietul muncitor din somnul dulce, in care l'a adâncit oboséla ții trecute. Dorile frumoșe prevestiau resăritul sórelui; ér aerul dimineții vERSÁ o bóre lină, care se părea a se intrece cu mormurul incetișor al isvorașului de munte. Ce bine e, a te sculá véra de diminétă, și a te indulci de acestea minuni ale naturii!

Cântând, glumind, chiuind, apoi mai recitând unele pasage plăcute din Horat, Ovid, Homer ș. a. mergeau cei trii studenți drumari pe drumul ce duce la Bělgrad (Alba-Iulia). Toți își aveau un ce — care-i trăgea, un dor — care-i máná cu voie bună. Căci:

— Cine n'are dor pe vale,
Nu sei luna când rESARE —
Și nóptea câtú-i de mare.

Și

— Cine n'are dor pe luncă,
Nu sei nóptea de e lungă,
Și nici luna când se culcă.

Póte, vor fi avut și ei vr'o iubită, care să-i fi diochiat la despărțire și acum se bucurau de revedere. Destul, că pașii lor se îndreptau după „Marșul lui Iancu“, după „Drum bun“ și alte cântece, ce se auđiau resunând din pieptul lor cel lat. Și nici că mai voiau să se oprESCÁ undeva, ca să-și inoiESCÁ puterile. Zel de admirat.

Doi inimici insE i siliá să-și intrerumpă călEtoría. Căldura ții și oboséla picioarelor. Și atunci căutau să-și potolESCÁ nécazul in bucatele și udătura, ce le punea crișmărița dinainte și când din nou se porniau, resuná in urma lor

— Duce-m'aș și m'aș tot duce,
Dor să nu me mai apuce...

Și

— Mândră! Dumineca vine,
Tu aștepti să vin la tine...

.....

Treceau și ții și sEptEmani și cum treceau acelea și calea lor se petrecea. Se apropiau de țintá.

Dar de unde tot iai și nu mai pui — se gatá dela o vreme. Așa și ei cu punga lor. Mai aveau încă câteva ții de mers, dar étá pacoste. Nici tu merinde nu mai ești, nici tu pungá nu mai dai.

— Sântem viriți in corn de capră, — díse Alimpie.

— Ce vom face? — întreabá Septimiu.

— Nimic. Vom merge in voia Domnului, — le răspundea atunci Iuliu.

III.

RÉul nu te apasá, decă te scii ajulá.

Geniul românului díse așa. A te ajulá insE e o artă. Dar nu se cere să fii artist, ca să te poți ajulá. Puținá judecatá și ai scápat din mocirlá.

Studentii noștrii cunosceau atáta artă. Când ajungeau intr'un sat și stomacul lor cántá a fóme, se trăgeau cătră biserică și popa le eșiá inainte.

— EcE, ni! Veniți in casá! Unde mergeți; de unde veniți?

Și atunci pórtá curții se deschidea, ér preotESA cu luminarea, ce licăriá in casá, i așteptá in pragul uși. Și nu scápaú cu una cu doue. Acele mánau de nópte. Căci i plăcea popii a vorbi lătinesce. La sate nu i se da chip, ér prilejul trebuie întrebuințat.

Dar drumul lor nu-i ducea numai pe la acele case popesei, unde erau așa de bine primiți. Sânt popi, unii mai sgârCiți decât alții. Popi din lumea veche. Ei, ce-i de făcut cu ei? Intre patru scânduri nu incap comori. Averea te părăsesce, numele bun ori réu te insoțesc și dincolo de mormEnt...

Studentii cunosceau popii bineprimitori.

— Ce vom face? — díse Septimiu din nou, ajungénd in un orășel cu un popá sgárnáit. E târđiu după miEđáđi și noi ráțacim pe aici — sleiți de fóme.

Alimpie făcénd o față sarbEđá, priviá la Iuliu și Iuliu la Septimiu. Nu sciea ce să răspundá.

— Seiți ce? — díse mai in urmă. Eu voiú procurá pâne.

— Dar pe lângá pâne mai trebuesce ceva. Eu voiú procurá pesce dela sErbul ásta, — promise Septimiu.

Iuliu, ca să nu remáná dator, promise și el a se ingriđi de vin. Se despărțirá și intElnirea avea să fie la crișma cea mare.

*

— Cum dai babá pânele astea? — întreabá Alimpie.

— Decă le cumperi tóte, ți le dau cu 60 cr., —

— Bine! Numai fiind că eu nu pot duce d'odată mai multe decât două, las de chizășie pe celelalte până m'oiu întorce.

Baba, căreia nu i s'a nălucit prin minte nimica și nici cucul nu i-a cântat a pagubă — se invoie, ér Alimpie se ducea cu 2 pâni subsuórá — de cinste.

*

— Cât e de scump fontul de pește, brato? — întrebă Septimiu.

— Cinci groșiți, chizule!

— E bine, măsură 5 fonti! Numai una trebuie

Erau adunați acum studenții la mäsă in crișma cea mare. Alimpie și Septimiu și-au implinit promisia. Numai Iuliu mai erä in restanță. Și decă gustul cel bun al somnului și sãranului nu i-ar fi cășunat și lui sete — pöte — că ar fi ramas pe jos cu lãudãroșia lui.

— Ai bun vin, crișmarule? — țise el într'un tãrțiu.

— Ca la mine nu-i la nime, — țise crișmarul in un ton mãiestos.

— Bine! Törnã o cupã! Avem voie bunã astãđi! Cãt pentru platã nu te ingrigi!

Dar din o cupã iute se făcurã douë și așã mai departe. Studenții aveau voie, ceialalți óșpeți asemenea.



Pescariul dela Tisa.

sã-ți spun. Eu nu cumpër peșele pentru mine, ci pentru popa X. Dta ai să vîi cu mine la casa Sfinției sale și să-ți iai banii.

— Eu nu am vreme. Dar va merge copilul meu.

Septimiu cu peșele in mână și copilul pescarului după el mergeau cãtrã casa popii X. care le-a refusat sãlaș și mäsă.

— Aici șede popa! — țise Septimiu trecënd prin ulița cea mare in care locuia Sfinția sa. Apoi desfășurând cãrpa in care erä invãlit peșele, trimise copilul inainte cu jumëtate din peșce, ca sã-l deë preotesii pentru ferbere, ér el — se făcea că merge cu cealaltã parte in pivniță. Și când copilul se făcù nevedüt din ochii lui, se șterse p'aci incolo.

Óre de-o fi plãtit popa peșcele?!

Vorba se schimbã des și in curënd mesele se impreunãrã. Studenții își petreceau cu óșpeții — necunoscuți lor pãnã atunci.

Și așã — petrecãnoși fiind cu toții — nici glumele nu lipsiau. Unul povestiã una, altul alta. Din una se făceau douë, trii . . . și tololoiul atrãgea curioșitatea crișmarului.

Erä vorba de un remãșag. Iuliu avea graiul. El promitea a bé o cupã de vin fãrã ca mânia lui să atingã sticla. Și ancã ce erä mai mult — spunea — că va merge afarã fãrã ca el să vinã in casã, și cupa de vin totuș o va deșertã. Toți priviau la el cu mirare.

— Cum se pöte? — își țicea unul altuia.

— Sã ne remãșim! — țicea atunci Iuliu.

— Bine! — și fie-care — sigur că va dobãndi —

se puneau cu el la remășag. Alimpie și Septimiu cunosceau planul lui Iuliu. Ei erau neutrii.

— Eu pun 5 cupe, — ținea unul.

— Eu plătesc în bani atâtea, — ținea altul. După el al treilea, al patrulea, al cincilea . . . Nici crișmarul nu se lăsă pe jos. El pusese în remășag conta întregă a studenților.

Iuliu ridea întru sine și trase lui Alimpie cu ochiul. Acesta se nădăi și-i urmă. Peste câteva minute amândoi se întorceau. Dar cum? Iuliu era în cărcă și Alimpie îl purta. Se apropiau de mesă. Alimpie luând cupa cu vin de pe mesă, o aducea la buzele lui Iuliu, ăr acesta iute mi ții-o goliă până în fund. Iuliu n'a venit în casă (numai adus de altul!) n'a atins mâna sa de cupa cu vin și totuși a deșertat-o. A dobândit remășagul.

— Bravo! — se aușia atunci din tôte părțile și cine se bucură mai tare, decât Iuliu pentru succesul ce l'a favorit. Numai crișmarul se uită cu o coddă de ochiu. Nu-i plăcea a fi păcălit.

* * *

Remășagul s'a încheiat și acum cu nouă voie se apucau cu toții de petrecere. Și și-au petrecut cu toții împreună până în țori de dimineță. Studenții voioși, că se apropiau de casă și ceialaltii de bucuria studenților. Și precum unde-s doi puterea creșce, așa și la ei — căci erau vr'o doi-spre-dece — ai fi putut țice, că veselie se măreșce.

Studenții părăsiră a doua ți orașelul și pe drum își povestiau unul altuia, cum și-au procurat cina în siera aceea.

Ore vor fi ajuns deja acasă?

Alesandru Tuducescu.

Bibliografie.

„Un pericol national“ de dr. I. C. Drăgescu. Plesci, tipografia „Progresul“, 1883.

Numele dlui dr. I. C. Drăgescu nu acuma pentru prima-ora apare pe pagina titulară a unei cărți. Dsa nu numai a scris prin diferite țiare poesii și prosă, dar a și publicat mai multe broșuri de acelaș cuprins, ba și un volum intitulat „Maternologia“, care a concurs și pentru un premiu academic.

Trebuie să spunem însă din capul locului, că tot ce am vățut publicându-se de cătră dl Drăgescu, nu ne-a făcut nici odată vr'o impresiune de lucrare serioasă. Am considerat tôte scrierile sale ca o petrecere de diletant, într'atata nu gășiam în ele nici fondul nici forma ce căutam. Erau un fel de declarațiuni bombastice, ce sună, dar trec iute și nu lasă nici o urmă. Pe scurt un fel de „pécate ale tinerețelor“, de cari au și alții, trecend mai târțiu la ordinea țile și ocupându-se de cariera ce ș-au ales.

Broșura de care voim să ne ocupăm însă este o întorcere spre bine, un paș cătră serioșitate, cu tôte că și acesta conține esagerațiuni de cari, precum se vede, autorul nu pôte scăpă.

Fiind că densusul tratetză totuș cu destulă predominire o cestiune atât de serioșă, merită să ne ocupăm mai pe larg de cărticeica sa și să spunem cetitorilor noștri ce conține aceea.

Anemia — țice dsa — este bóla acestui veac; anemia fizică, care slăbesce tôte organismele; anemia intelectuală, care produce opere bolnave, mediocre, putrede; anemia morală, care dejosesce caracterele și face din om un monstru. Tôte popórele sufer de un fel de sfărșelă morală.

Și pornind din acesta hipotesă posomorită autorul se intrébă: Care să fie cauza acestei bóle morale? Și dsa ne respunde: „Amorțirea séu mai bine mórtea credințelor religioșe“. Apoi arată cum credința a murit și spune că de și sântem un popor tiner, densusul vede la noi semnele bătrâneței, cari probéză că mergem spre peire cu pași siguri. Apatia, progresul ameițor al scepticismului religios și moral, degradarea caracterelor, micșorarea fecundității și escesul mortalității sânt pécatele popórelor în decadentă, îmbătrânite. Némul românesc staționar ații, mâne va începe a descresce. Doue rele, ca doue nemilóșe epidemii pustiesc frumoșa Românie: corupțiunea și mórtea. Familia este în proces de descompunere: ne-am deprins a fugi de ea ca de o sarcină; am devenit sceptici, atei, sterpi și fisicesce și moralicesce. Fugim de munca onestă, care dá sănătate și fericire, fiind că ne place a trăi fără să avem vr'o respundere în asta lume, fără să fim folositori familiei, patriei, omenirii. Demoralisarea creșce astfel, că trebuie să pună pe gânduri pe tot omul onest. Cafenelele, cărciumele și femeile perdute se nmulțesc nencetat. Frumusețea fizică și morală, adecă sănătatea, inteligența și caracterele se perd din cauza vițului, a trândăviei și a alcooliceilor, cari aprind și ard sângele ómenilor de ații. Generația din țiuva de astăzi se inchină la doue țeități păgâne: Venerii și lui Bachus; din pricina asta e slabă, fără țarie fizică și morală, isterică; ea suferă de bóla epocii: în suflet neantul, conșciințele deșerte, inimile inghiețate, caracterele cățute, credințele spulberate de vijelia materialismului.

Am observat — continuă autorul — cu durere, că dintre tôte popórele Europei, cari au ore-cari pretenții de cultură, noi cetim mai puțin; și când cetim, cei mai mulți preferim cărtile nefolositoare și periculoșe, cari aprind inchipuirea și pangăresc inima. În mica Elveția cel mai neinsemnăt țergușor are o bibliotecă comunală. În Olanda, în Anglia, în America de nord, nu vei găsi mai nici o familie, fie cât de modestă, care să n'aibă biblioteca sa. În aceste țeri pline de vigóre și muncitoare, familia este un cuib de dulci fericiri și nevinovate plăceri; în atmosfera liniscită și senină a casei, cetirea face parte din vieță ca și ceul, ca și rugăciunea; pe când la noi, cărtile sânt socolite ca un lucș nefolositor și banii cheltuiți cu ele ca perduti, ăr biblioteca s'a înlocuit prin cărtile de țoc. Câte din orașele cele mari ale României au o bibliotecă comunală? Afară de Iași și de Bucureșci, para-mi-se nici unul. Plăcerile curate ale spiritului, mișcările innalte ale sufletului, ne sânt aprópe necunoscute; fugim de arte și de ideal pré aplicați spre politică. Pe când bărbații fac politică și jócă cărti, femeile se ocupă cu toaleta séu citesc pe Zola, Paul de Kock și alți autori de soiul acestora; ăr biéta literatură românescă este disprețuită. Limba română, persecutată vécuri întregi de cătră străini, ații e proscrisă de cătră chiar fiii sei. După slavism și grecism, ne-a coplesit mania francesismului. Străinul care viziteză orașele României, se crede într'o provincie supusă Franciei. În salóne, în case particulare, pe strade, în cafenele, în corespundința intimă, pretotindeni limba francesă. În câte case veți găsi pe poetii și istoricii noștri? Câte femei române au cetit pe Alecsandri, Bolintinian, Hășdău, Ganea, Negruzzi? Un popor care nu voesce să trăiescă prin limba sa, este osendit la mórte. Englesul ori și unde s'ar găsi, în Londra, în Asia séu în Africa, duce cu sine obiceiurile și limba patriei sale; el citeșce pretotindeni ca să învețe; noi nu citim de loc, ori citim ca să ne omorim uritul. S'ar puté țice, că devisa generației de ații este: „Să petrecem, căci ca mâne vom muri, ăr după noi potopul“.

După acest tablou moral, fizic și intelectual al Ro-

mâniei, autorul arată că poporul românesc se 'nmulțese așa de încet, încât cu drept cuvânt îl putem considera staționar. Comparând România cu alte țări, probă că ea cuprinde locul al 13-le cu născerile și al 5-le cu morțile. Studiând statistica diferitelor popoare din țară, se vede că elementul român scade, er cel străin se înmulțește, între acestia în locul prim sunt evreii. Care să fie cauza stagnațiunii nămului românesc? Micul număr al căsătoriilor, căci din toate țările Europei numai Islanda are mai puține căsătorii decât România; apoi concubinatul, celibatul, dar mai cu seamă mortalitatea cea enormă.

Spre a curmă răul, autorul propune, să se înființeze școli, în cari igiena să se propună ca studiu obligator; să se facă țăranilor locuințe sănătoase, case de economii, asiluri pentru suferinși și neputincioși, un serviciu sanitar bine organizat, un ochiu neadormit pentru creșterea orfanilor, pentru bunul traiu al țăranului, să se dea populațiunii educațiune intelectuală, morală și militară.

Precum se vede, autorul s'a servit de colorii pre întunecose, câte odată situațiunea i s'a părut pre desperată; cu toate aceste a indegetat cu destul temeiu pericolul național și concluziunile sale trebuie să pună pe gânduri pe tot românul care cugetă serios. Pericolul există, e constatat, deci trebuie să ne punem la lucru spre a-l delătură. În asta privință broșurica dlui Drăgescu ne prezintă niște indicațiuni considerabile!

Spinu Ghimpeșcu.

*

„**Satul cu comorile**“, novelă localizată de Petra-Petrescu. Brașov. Tipografia Alexi. 1884. pag. 146. Preț 40 cr.

Autorul acestei broșurele e cunoscut publicului român cetitor și prin alte scrieri, parte științifice, parte beletristice.

„**Satul cu comorile**“ cuprinde sub forma de novelă, aplicată la impregiurările săteanului român, cele mai practice principii său învățături economice, sanitare și morale, dela cari depinde în mare parte prosperarea singuraticilor și a societăților, cari le urmăz.

Aceste principii și învățături aplicate la cazuri concrete și individualizate precum sunt, au devenit foarte intuitive, interesante și ușor de înțeles încă și pentru cărturarii noștri începători.

Cartea se imparte în 30 de capitle, în cari eroul novelei, Alesandru, pas de pas ne introduce în toate afacerile, relațiunile, interne și externe ale comunei sale natale, precum o aflase densusul întorcându-se dela miliție; el ne arată cum s'a luptat cu ignoranța, lenea, ba și cu maliția consătenilor sei, cum a format el o societate secretă pe șapte ani, obligând pe membrii acesteia la stricta observare a unor reguli folosite și promițându-le la finea terminului sume de bani. S'a făcut învățator, apoi jude comunal, în fine și-a câștigat onorificul nume de „tată al comunei“. Era comuna a prosperat în toate ramurile economiei, până ce au ajuns omenii dintr'ensă cei mai cu stare și cu vedă în tot ținutul. Școala reformată pe basă modernă și biserica câștigând un preot cult și activ, ambele au lucrat pentru cultura intelectuală și morală a tinerimei și a poporului.

Limba cărții e ușoră și poporală, e simplă și curgătoare și totuși curată românească. Ori-ce român o înțelege fără comentariu.

Așa dar opșorul acesta merită, atât după cuprins, cât și după formă, spriginul publicului cetitor român și se recomandă cu deosebire pentru bibliotecile școlare și populare. Din parte-mi i doare lățirea „Alecsandriei“ și alui „Leonat“!

Ioan Lăzăriciu.

Idei și principii economice.

Până când o națiune — o țară, nu-și va naționaliza capitalele, industria și comerțul — până atunci va fi și va rămâne contribuenta altei țări, prin urmare dependentă de acea.

Intemeierea de bănci naționale e începutul naționalizării capitalelor și primul pas spre progres național economic.

Cultura produselor prime cu scop a le esporta în această stare, e munca unui popor barbar.

Barbarismul crește, în măsura în care un popor își va esporta produsele sale crude, pentru a le cumpăra prelucrate, deci mai scumpe și pipărate cu speșele de transport.

Un popor care continuă cu esportul produselor crude, încheie cu esportul omenilor sei, cu emigrațiunea. Noi în țara noastră mergem în această direcțiune.

Agronomia raționabilă așteaptă după dezvoltarea industriei și nu premerge acesteia nici odată, căci industria fiind cel mai mare consumant al produselor pământului, agronomul poate produce mai mult și produsele lui cresc în preț prin cruțarea speșelor de transport și a timpului la tērguri apropiate.

Puterea de lucru e singura marfă, care se nimicește în momentul producerii, decât nu se folosește.

Puterea de lucru, acest mare capital de care dispune și cel mai sărac, se va pierde în ori ce țară, decât va lipsi acea varietate de ocupațiuni, care întreține o circulațiune vie și neîntreruptă pe toate terenurile activității omenesci.

De aici urmăz, că avuția unei țări stă în drēpta proporțiune cu căutarea muncii său a puterii de lucru.

Suma de bani care se dă în schimb pentru o marfă, se numește preț. Prețul crește și scade după timp și loc.

Prețul se regulează însă totdeauna prin proporțiunea între căutare și ofert.

Ioan Roman.

C u g e t ă r i.

Credința unui popor și gândul unui copil se schimbă nu numai după interes, ci și după scirile ce sosesc pe fie-care și. (P. Charron.)

Un regim liber nu se înființază cu prevențiuni, nici cu ure. (Guizot.)

Surzii sunt ca bărbații înșelați; cei din urmă ei află despre nenorocirea lor. (Duceasa de Bourbon.)

Ce lucru e mai neapărat rațiunii omenesci? Indoieła. Ce lucru e mai greu pentru rațiunea omenescă? Indoieła.

În politică, nu clădesci pentru tine, ci pentru urmașii tei. (C. Lenient.)

Civilizațiunea curăță limba mai iute decât curăță moravurile. (G. M. Voltour.)

Înima unui bărbat de stat trebuie să fie în capul lui. (Napoleon I.)

Limba este a aceluia care scie să o supună ideilor sale.

Adevăratul învățat este singurul care scie cât mai presus de ori-ce concepțiune omenescă e puterea universală, ale cărei manifestări sunt natura, viața, cugătarea. (Herbert Spencer.)

Femeile sunt generose, dar nu sunt esacte în cesțiunile de bani. (Beaconsfield.)

Cuvintele, acest lucru ușor, sunt arma cea mai de temut a anarhiei și a despotismului.

Visătorii fac idile cu elementele cu care revoluționarii fac dramă. (G. M. Voltour.)



La Sinaia.

Am pornit de-acasă să ved Bucurescii, unde m'am dorit de mult, dar unde n'am fost nici odată. Dar pe cale un domn mi-a spus, că decă vreu să ved nu numai Bucurescii, dar și pe bucuresceni, să me opresc nițel la Sinaia. Firesce că am primit svatul cu totă plăcerea, căci nici la Sinaia nu mai fusese.

Multe am audīt și cetit pân'acuma despre acest loc de plăceri și — vă mărturisesc sincer — m'am temut, că realitatea nu va corespunde laudelor câte mi-au incântat urechia. Dar vă spun din capul locului, că nimic n'a fost esagerat din cele ce mi s'a relatat. Sinaia e atât de frumoasă, te surprinde atât de mult: încât în momentul când o veți, n'ai decât cuvinte de admirațiune.

Nu-i vorba, face mare impresiune și aceea, că o veți pentru prima-ora. Eu însă cred, că ori de câte ori aș vinī aici, totdeuna aș resimți aceeași plăcere ce simțesc acuma.

O viață cu totul extraordinarie se petrece aici. Par că o mână feerică a transplantat aceste palaturi, această lume splendidă, această mișcare veselă, acest tot drăgălaș și frumos: în mijlocul Carpaților seculari. Un vânt dulce te adie, care-ți aduce șopte de plăceri; un echo îți repetă accente de muzică îmbătătoare; ochii ți se desfățeză la vederea publicului frumos și inima ți se 'ncântă când veți acest vis frumos.

Sinaia s'a născut ca prin minune, ca prin o farmecătură. Locul unde Carmen Sylva a scris Poveștile Peșului, este ȃnsuș o poveste frumoasă. N'a fost și este. S'a născut la pofta regelui Carol și a reginei Elisabeta. Acesta e un monument neperitor al lor.

Înainte cu 10-15 ani numai o simplă mănăstire atrăgea aici pe călătorii cari treceau și viniau. Acuma palaturi frumoase, oteluri splendide și ville cochete te opresc în drum. Și trebuie să stai, să admiri acest loc feeric, unde castelul Peleş al părechei regesci revărsă asupra tuturor o impresiune, care te face să-ți schimbi traiul de pân'acuma.

În privința asta exemplul vine dela curte. Toți călătorii străini cari vin p'aici, rămân surprinși și totodată incântați de obiceiurile curții regale d'aici. Eticheta cea rigidă este esclusă din palatul Peleş, în locul ei simplitatea ocupă locul pretotindene. Regele și regina se preumblă adese-ori, se mestecă în re popor și stau de vorbă cu cei din giurul lor. Regina pōrtă totdeuna costum național, ceea ce face ca toate celelalte dame din societate asemenea să se prezinte în astfel de costum.

Se 'ntelege, că aici este o frumoasă societate. Numai dela București au venit deja o mulțime de familii. Aici e dl Grigore Cantacuzino directorul general al Teatrului Național, dl Emil Costinescu directorul Bancei naționale cu dōmna soție, dl avocat și deputat Petru Grădiștean cu dōmna soție una din frumusețile Bucureștilor, dl și dna Constantin Paraschivescu, dl și dna Constantin Isvorean, dl și dna Emanuil Bălean și altele multe familii. Dar sunt și din alte părți, căci trenul în toate zilele aduce oșpeți noi, încât nu mai este cu putință să capeți oadaie.

Neputința acesta a produs aici zilele trecute un scandal între un fost ministru și între un otelier, despre care cred că ați cetit și prin țiare. Ex-ministrul a depeșat otelierului că vine și să-i oprēscă doue camere;

otelierul i-a respuns, că vor fi. Sēra sosese ex-ministrul, dar nu găsesce camere, căci nimene nu plecaser. Urmă un scandal, despre care e mai mine să nu vorbim...

Eu am avut plăcerea să gădesc aici și un compatriot, pe dl Petru Suciū din părțile Aradului, carele ocupă un post de inginer la acesta cale ferată și are domiciliul tocmai la Sinaia.

Fiind curtea aici, firesce că vin mulți oșpeți înalți și se fac multe recepțiuni oficiale. Astfel săptămânile trecute regele a primit în audiență pe dl loc. mareșal Schönfeld, comandantul corpului XII de armată din Transilvania, carele dimpreună cu dl general Fischer, comandantul brigadei 31 din Brașov, cu dl colonel de stat-major Gustas și cu dl br. Apor adjutant al dlui loc. mareșal Schönfeld, au venit la Sinaia pentru a prezenta omagele lor suveranilor români.

Țilele trecute regele și regina au primit în audiență pe Hobe-pașa general-adjutant al Sultanului, împreună cu dna Hobe, cari asemenea au venit să-și prezinte omagele.

După primiri urmară dejunuri, la cari, afară de membrii corpului diplomatic, aflători aici, au luat parte și alte notabilități din Sinaia.

Dintre membrii corpului diplomatic au petrecut séu petrec aici: br. Saurma ministru al Germaniei, Isvolsky însărcinat de afaceri al Rusiei, Suleyman bey ministru al Turciei, White ministru al Mării Britanii cu dōmna White, Dragumis ministru al Greciei cu dna Dragumis.

Se vorbește, că încă în vēra acesta va vinī și principele Battemberg al Bulgariei să facă o vizită regelui și reginei.

Dar etă 4 cēsuri. Musica militară începe să cante în parc. Me due și eu s'o ascult.

Ion.

Pescariul dela Tisa.

— Veți ilustrațiunea de pe pagina 357. —

Tisa este, după Dunăre, cel mai mare riu al Ungariei. Eșind din munții Marămureșului, percurge tot șesul acestei țeri, până ce pe la Titel se vērșă în Dunăre.

Se 'ntelege de sine, că acest riu ofere pescarilor multe locuri de pescuit. Tisa are mulți pesci, ba este un soiu care numai acolo se află: chegea.

Dar și pescari sunt mulți de ambele părți ale riuului. Un astfel de pescar se înfățosează și prin ilustrațiunea din nr. prezinte.

I. H.

Literatura si arte.

Etymologicum magnum Romaniae. Precum scriserăm și noi, regele Carol I a dăruit Academiei române pe fie-care an câte 6000 lei spre a face un dicționar al limbei vechi și de acuma. Academia a însărcinat cu lucrarea acesta pe dl Hășdēu, carele a și făcut planul. Lucrarea acesta nu va avē în vedere a-nume limba română literară de astăzi, ci mai ales limba cea veche și graiul actual al poporului cu divergințele sale dialectale. Pentru înavățirea dicționarului se vor consulta învățătorii sătesci, preoții și alte persoane de prin sate, din toate provinciile locuite de Români, cărora dl Hășdēu le va adresă un cestiunar ad hoc tipărit.

Pictorul Mirea, care a esclat pân'acuma cu tabloul seu: „Mihai Vitēzul și capul lui Andrei Bătory”,

a terminat la Paris un tablou nou. Subiectul acestuia este scos din legenda „Vêrful cu dor” de Carmen Sylva. Artistul a eternizat momentul acela când păstorul Ionel deșteptându-se din somn, se vede încungiuat de niște ține frumoase, a căror haine strălucește la soare ca zăpada; toate se țin de mână și se resfată în giurul lui. Păstorul măhnit le privește cu nepăsare și aude glasul lor venind spre dânsul ca un ecou dulce și depărtat. Ele întind spre el brațele lor mai albe ca crinul: „Cio-bănașe, ție pe întrecute toate, fii al meu... fii al meu!... Vino cu mine!” Tabloul va sosi în curând la București, unde va fi espus și atunci cronicariul nostru de sigur va raporta despre el.

„**Negriada**” epopee națională de Ar. Densușian, partea II, va eși de sub presă la finea lui septembrie. Cei cari posed partea I și ar dori să-și procure separat și partea II, au să trimită prețul de 2 fl. până la începutul lui septembrie. După eșirea de sub presă părțile nu se mai vând separat. Opera întregă (partea I și II) abonată înainte costă 3 fl. 50 cr., după eșirea de sub presă se urcă prețul. Abonamentele a se adresa la autorul Ar. Densușian în Iași. Colectanții primesc 10% rabat.

„**Scrierile dlui N. A. Bogdan.** Redactorul revistei teatrale și musicale: „Arta” ce apare în Iași, dl N. A. Bogdan a scos la lumină o novelă sub titlul: „Cuibul fericirii”, prețul 1 leu. Dl Bogdan a publicat deja următoarele piese teatrale: „Juga” comedie în trei tablouri în versuri, „Din viața de ați” comedie în 1 act, „Lița Pascalița” vodvil, „Licențiații” comedie în versuri, „Azur-Ilverin Aga” comedie în 1 act, „Țurcanul” comedie în 1 act, „Trei amanți” comedie în 1 act, „Dorobanțul Stan” cântionetă, „Jupân Leibilichi” cântionetă.

Codul usanțelor bunei societăți său: Arta de a se purta plăcut în societate, sub acest titlu se imprimă la Iași în tipografia „Buciumului Român” o scriere, prelucrată după mai multe opuri străine, datine naționale și legi ale patriei, de dl Nicu Filipescu Dubău.

Dl Flechtenmacher, cunoscutul compositor musical dela București, s'a hotărât — după cum ne spune „Doina” — a aranja toate bucățile principale din diferitele sale operete, vodevile etc. pentru voce și piano, pe cari le va publica apoi în foia musicală „Doina”.

Elemente de agricultură științifică. Sub titlul acesta a publicat dl Alexandru N. Grecean un volum, cuprinzând 6 părți. Se află de vânzare la tipografia „Buciumului Român” în Iași. Prețul 10 lei.

„**Gramatică.** În Berlad a eșit de sub tipar: „Gramatica limbii române” pentru clasele gimnasiale, carte didactică, autorizată de ministerul instrucțiunii publice și al cultelor din România, de Stefan Neagoe, profesor de limba și literatura română la Liceu, curs superior, și la școala normală (pedagogică) din Berlad. Edițiunea VII adaugită și îmbunătățită.

Columna lui Traian, revistă pentru istorie, lingvistică și psihologie populară sub direcțiunea dlui B. P. Hășdău, a apărut éraš și anume broșura de pe nov. dec. 1883. Sumarul: B. P. Hășdău: Fost-ai ce-ai fost. Un principiu estetic al sintacsei române în comparațiune cu latina și limbile romanice. B. P. Hășdău: Zilot Românul. O privire sintetică asupra ultimei cronice române din epoca Fanarioților. B. P. Hășdău: Anonymus Lugoshiensis. Cel mai vechiu dictionar al limbii române, după manuscrisul din biblioteca universității din Pesta. N. Densușian: Monumente pentru istoria țării Făgărașului. I. Băian: Codex Neagoianus. Cărți populare române scrise de popa Ion din Sân-Petru la 1620. B. P. Hășdău: Programa pentru adunarea datelor privitoare la limba română.

Biblioteca științifică. Acesta este titlul cel mai nimerit ce putem da „Colecțiunii de note științifice”, culese din diferiți autori franceși, germani și englesi, de dl George Angelescu, doctor în medicină, profesor de igienă poporară la seminarul din Buzău și medic al acestui oraș. Volumul I, apărut acum, conține estrase din materiile cele mai folositoare; volumele II, III și IV sânt gata a se pune supt tipar. Acest volum, format 8°, are peste 780 pagine. Alegerea autorilor, modul cum sânt făcute extractele și coordonarea lor, stăruința și răbdarea dlui dr. Angelescu, dau lucrării sale o adevărată valoare, care se recomandă în d'ajuns printr'o espunere lămurită și un stil apropiat priceperii fie-căruia. Este locul aci să spunem, că dl dr. George Angelescu este autorul „Cursului de medicină poporară”, aprobat de ministerul instrucțiunii publice al României pentru seminarii și școlile normale. Prețul volamului apărut din „Colecțiunea de note științifice” este 15 lei.

Sciri literare și artistice. *Artistul Millo* se află de câteva zile la Brăila, unde dă reprezentațiuni în grădina „Paradis”. — *Dșora Elena Teodorini* a avut un nou succes strălucit pe scena teatrului din Buenos-Ayres în America, debutând în opera „Poliuto”; diarele de acolo constatéză, că dșora Teodorini este o artistă perfectă, jocul ei este desevêrșit și vocea ei are o minune de dulcêtă și de cultivare. — *Dna Judic*, cunoscuta actriță franceză, a semnat un angajament cu impresariul Schumann pentru a da câteva reprezentațiuni în România. — *Dl Lecomte de Nouy*, architect, a început lucrările pregătitoare pentru restaurarea mănăstirii din Têrgoviște și a bisericei Sf. Nicolae din Iași. — *Dl D. Popovici*, absolvent al Conservatorului de musică din București, a dat doue concerte în Cernăuți, și a avut cel mai mare succes din toate punctele de vedere.

Dșora Agata Bârsescu cât mai curând va plecă din România spre scena de care 7 luni a stat departe din cauza bólei; în 6/18 septembrie va reapără în „Hero și Leander”, piesa în care a avut așa mare succes. Dșora Bârsescu va da în curând o reprezentațiune la Galați, orașul seu natal. — *Societatea lirică din Iași* a publicat un concurs pentru trei burse, ce se vor da elevilor, cari se vor distinge ca soprane, mezo-soprane și contra-alte. Concursul se va ține la conservatoriul de acolo în 2 septembrie.

Diare nou. „*Lloydul român*” se numește un nou organ de publicitate care a apărut la București, în doue limbi: română și germană; noul diar, supt direcțiunea dlui Hans Kraus, se va ocupa de chestiuni economice. — „*Ciomagul*” va fi titlul unui diar nou, care va apără la Iași supt direcțiunea dlui Al. C. Cuza, nepot de vêr primar al fostului Domn. — „*Daracul*”, diar umoristic, va reapără în curând la București. — „*Vocea patriei*” a apărut la Focșani și ție că va lupta pentru dreptate, adevêr și onestitate. — „*Lupta*” se va numi un nou diar liberal opoziționist, care va apără la Iași, supt direcțiunea dlui G. Pan, fost deputat; printre colaboratori va fi și dl P. V. Grigoriu, unul din colaboratorii noștri.

C e e n o u ?

Sciri personale. *Dl V. Alecsandri* la băile dela Mehadia în duminica trecută a primit o deputațiune de vr'o 50 de români de pe la Mehadia, Orșova, Caransebeș, Lugoj și Timișoara, cari s'au adunat a prezentă ilustrului poet omagele lor; primirea a fost plină de emoțiuni, după care urmă a prănd comun, la care se rostiră toate dictate de entusiasim. — *Dl Florian Porcius*, membru al Academiei române, a vândut ministerului instrucțiunii publice din România colecțiunea sa de plante, cu suma de 5000 lei; această colecțiune consistă din 6000 specii, și cuprinzând Flora mai a in-

tregei Europe, și în special ceea a Transilvaniei, va determina speciile Florei române, de oră-ce acesta sâmână cu a Transilvaniei. — *Dl br. Al. Alexandru Vasilco* a fost numit căpitan, șef administrativ, al Bucovinei. — *Dl dr. A. Popovici*, medic în Mehadia, a adresat prefectului din Marsilia o scrisoare, recomandându-i un mijloc radical d'a combate cholera; mijlocul acesta stă ca prin apă de puciosă fârtă să se imorâscesc esalațiuni prin tôte casele bântuite de cholera și să se dea locuitorilor apă caldă de puciosă ca mijloc preservativ.

Hymen. *Dl Iosif Moga*, capelan ales în comuna Cheșa, comitatul Biharia, la 13/25 iulie s'a fidațat cu domnișora Lucreția Iancu, fiica dlui Ioan Iancu învățator în comuna Târian, acelaș comitat. — *Dl Nicolae Todoran*, candidat de preot în archidieceasa Sibiiului, la 15/27 iulie ș-a serbat cununia cu dșora Isabela B. Ciorean în Reșinari.

Asociațiunea transilvană. În ședința din 5 iuliu a comitetului s'au împărțit ajutorele de câte 25 fl. între învățaceii de meseriași. Au fost 10 ajutore de aceste, pentru cari au concurs 39. — Despărțământul VI, *Sebeș*, va ține adunarea sa generală la 3 august în comuna Pianul-de-sus; conducătorul intermal al despărțământului este dl Ioan Piso. — Despărțământul I, *Brașov și Trei-scaune*, va ave adunarea sa generală asemenea în 3 august, în comuna Rêșnov; director al despărțământului e dl protopop Ioan Petric, actuar dl profesor Andrei Bârsean. — Despărțământul XI, al *Șimleului*, va ține adunare generală estraordinarie la Șimleu în 11 august; director Alimpiu Barbolovici, secretar A. Cosma.

Sciri din România. *Stipendiul A. Papu Ilarian*, în suma de 1600 lei fiind liber la 1 octombrie viitor, societatea „Transilvania” publică un nou concurs pentru dobândirea lui; acest stipendiu este destinat pentru studiu la o academie de comerț. — *Ministeriul de resbel* a decis să trâmă în străinătate doi ofițeri din arma artileriei și alți doi ofițeri din arma geniuului. — *La Herestreu* s'a instalat provisoriu un observator meteorologic, supt direcțiunea dlui inginer St. Hepites; mai târziu se va construi un observator nou, pentru care sânt provădute anume sume. — *În Teatrul Național* se va introduce lumina electrică, lucrările pentru instalare se vor începe în curând. — *Direcțiunea căilor ferate române* a schimbat numele garei Tergoviște în „Gara de Nord”. — *Prima pêtă* a clădirii Banței Naționale se va aședă cu mare solemnitate zilele aceste; se țice, că va oficia mitropolitul primat. — *Principele moștenitor al Germaniei* va veni la tómnă în Bucuresci, spre a rențorțe visita făcută anul trecut de cătră regele Carol la curtea din Berlin. — *Dl Hășdău* a fost însărcinat de cătră ministerul instrucțiunii publice să studieze organizațiunea școlilor primare rurale din Elveția. — *Inaugurarea catedralei dela Curtea de Argeș*, care va fi complectamente restaurată în anul viitor, va ave loc la 1 septembrie 1885. — *Consiliul de ministriă* se ocupă cu cestiunea alegerii unui teren pentru clădirea palatului în care vor fi instalate museele, arhivele și biblioteca statului; s'a făcu deja un referat la consiliu de cătră administrațiunea domeniilor, propunându-se alegerea între piața Mihai-Vodă și piața Constantin-Vodă. — *Ministerul instrucțiunii publice* va publică de acum înainte, de doue ori pe lună, câte un buletin al instrucțiunii publice din țără. — *Dna baróna de Hahn*, născută Lipănescu, a trâmă din Petersburg în dar bibliotecii centrale din Bucuresci mai multe cărți datând din anii 1600—1750. — *A sosit la Galați*, venind din Rusia, un transport de 500 cai cumpărați acolo de colonelul Vartiady pentru artileria și cavaleria română. — *S'au acordat 50,000 lei* pentru înființarea din nou a secțiunii botanice dela facultatea de științe,

distrusă prin incendiul palatului Universității din Bucuresci; 20,000 lei pentru complectarea mobilierului și complectarea museului de zoologie și 25,000 pentru museul de antichități. — *Adjutant regesc*, în locul dlui Candiano-Popescu, numit comandant al reg. 3 de călărași, a fost numit dl loc. colonel Robescu, din administrațiunea centrală a ministerului de resbel. — *Noua catedrală* a mitropoliei române din Bucuresci se va construi în fața bulevardului, între eforia spitalelor și strada pensionatului. — *Dl ministru al instrucțiunii publice* a numit o comisiune, ca să cerceteze tôte cărțile didactice puse actualminte la dispozițiunea elevilor din licee; acesta ocașiune va trebui să facă o alegere de cărți, a căror întrebuintare va fi obligătoare. Comisiunea se compune din dnii: Zalomit, Hășdău, Crăciunescu, Tocilescu, Bacaloglu, Gogu și dr. Brândă. — *Printr'un decret regal* apărut în „Monitorul oficial”, garda națională s'a desființat. — *Emigrarea ereilor* tot urmază, pân acum au eșit din țără peste 1200 suflete.

Reuniunea femeilor române din Sibiu a aflat sprigin incuragiator prin apelul seu pentru loteria în folosul școlei sale. Comitetul ne serie: După căldurosul respuns al damelor române din Timișóra, care ne-au promis un ajutor însemnat, am primit în zilele aceste următoarele obiecte: 1) Dela dna Constanța de Dunca-Schiau: o casettă de majolica, o brățeletă de carniol. 2) Dela dra Alma de Dunca-Schiau: inelul seu. 3) Dela dna Maria Hanea: un service de cafea cu lapte pentru 6 persoane, un borcan de dulcetta de sticlă cu taviță și coperiș de argint, o zăharniță de sticlă legată în argint. Esprimând stimatelor dame pentru obiectele trimise cea mai căldurosă mulțămită, sperăm că o să ne deie onoratul public ocașiune de a continuă cât de curând lista acesta. Sibiu 25 iuliu 1884. *Comitetul*.

Seminariul gimnasiului din Blaș, despre care mai vorbirăm în colonele acestei foi, este aproape de terminare și cu începutul viitorului an școlar se va deschide. Acest institut s'a făcut cu cheltuiela Esc. Sale pârintelui mitropolit dr. Ioan Vancea, carele astfel ș-a clădit un nou monument de nemurire. Esc. Sa a îndreptat din incidentul acesta un cercular cătră credincioșii sei, în care anunciându-le deschiderea noului seminar, comunică condițiunile de primire în acela. De ocamdată vor fi primiți 60. de tineri, cari au să fie studinți la gimnasiu, pentru fie-care vor fi de a se plăti câte 10 fl. pe lună și așa pe un an școlar 100 fl. Tinerilor li se va da următorea provisiune: locuință în etagiul seminarului în sale mari, sănătose și luminoșe; vipt întreg și regulat, spelat, luminat, încălțit, lecuri din spițerie. Edificiul, cu deosebire frontul lui — după cum scrie „Fóia bisericească” — de cătră piață este de un prospect atât de frumos și de cu gust, încât mai că nu-l întrece nici un alt edificiu public din Transilvania. Meritul, se înțelege de sine, că este al Escelenției Sale, a cărui dorință a fost, ca cu soliditatea și comoditatea să unescă și recerințele estetice ale unui edificiu modern.

Lipsa școlilor de fete se simte adânc și în părțile Năsăudului. Grație fondurilor școlare centrale granițeresci de acolo, școlile pentru băieți sânt la înălțimea misiunii lor; dar școle de fetițe sânt numai doue, una în Năsăud, alta în Borgo-Prund, acesta cu limba de propunere germană. Locuitorii din acele părți doresc ca comitetul numitelor fonduri să ridice școla de fete din Năsăud cel puțin la 4 clase și apoi să înființeze alte doue școli de fetițe, una la Monor, alta în Borgo-Prund.

Din Maramureș se serie, că reuniunea învățătorilor români din comitatul acela ș-a ținut adunarea generală la 7 iulie în Sighet, în sala comitatului, sub presiul dlui vicariu M. Kókényesdy, fiind de față un

numer frumos de învățători. Cu asta ocaziune cassarul reuniunii învățătorul Ioan Giban a cetit raportul despre starea cassei; s'au cetit și doue disertațiuni, una de Teodor Michnea „Despre creșterea religioasă și naturală”, alta de vice-președintele reuniunii dl protopop Tit Budu „Despre metodele de învățământ”. Adunarea a făcut cea mai bună impresiune asupra membrilor adunați.

Avis! Acei domni, cari au de cuget a cercetă adunarea Asociațiunii transilvane din anul acesta, ce se va ține la 17 august st. n. in Orăștia și doresc a reflectă la cartiere private, sânt poștiți prin acesta a se insinua cel mult până la 10 august st. n. la comitetul instituit pentru primirea oșpeților. Pentru comitetul de primire: *Dr. A. Tincu* președinte. *Ioan Branga* nolar ad hoc.

Din lumea bucurescenă. Bucureșciul s'a depoporat, serie cronicariul social al „Românului”. Lumea cea mare și mică pleacă într'una. S'era nu scii unde să te mai duci. Cel din urmă salon unde lumea alasă putea să se mai stringă duminica s'eu in săptămână s'a închis prin plecarea la băi a dnei Elena Otetelesan. Vieta elegantă bucurescenă se imparte in perioade distincte, felii felii ca peșenele. Dela 1 ianuarie și până la sfirșitul lui mai se trăiesce o viață de plăceri, lumescă. Dela 15 iunie și până la 1 septembrie vilegiatură, o viață pe văi, pe câmpii, pe munți și pe mare. Septembrie și octombrie la vie, la țără și in capitală. Moda, monitor oficial pentru o elegantă, o vră, o impune. Și din baluri in baluri, din prânzuri in prânzuri, din supeuri in supeuri, din stațiuni de munți in stațiuni de mare și in vii, joci, mănânci și petreci un an.

Concurs de frumsețe. La Paris s'a deschis un concurs internațional de sănătate și frumsețe pentru copii de un an până la trei ani. Acest concurs va fi urmat d'o expozițiune care va ține o zi, in care se vor da recompense următoare, oferite de comitatul de pe malul stâng al Senei, oșebit de distincțiunile ce pot să fie acordate de stat, orașul Paris și societățile având de scop protecțiunea și ingrijirea trebuitoare copilăriei. 1) Un premiu de 100 franci copilului celui mai frumos și 'n cea mai bună stare a sănătății. 2) Un premiu de 500 franci copilului celui mai robust pentru etatea lui. 3) Cinci premii de câte 100 franci la cinci copii propuși pentru premiurile dintei și cari nu le vor fi dobândit. Aceste premii vor fi date după propunerea unei comisii propusă de medici și artisti. 4) O medalie de aur și doue medalii de argint părinților și doicelor cari se vor fi insemnat prin bunele lor ingrijiri s'eu o îmbunătățire adusă modului d'a ingrijii pe copii cei mici. 5) Medalii comemorative împărțite tuturor copiilor cari vor fi luat parte la concurs. O comisiune medicală va asigură igiena și salubritatea localului in care se va face împărțirea recompenselor copiilor insoțiți de părinții s'eu de doicele lor. Copiii a căror stare a sănătății s'ar crede de comisiune, că nu va fi indetul de mulțamitoare, nu vor fi primiți la concurs. Familiile candidaților sânt rugate d'a serie cât mai curând secretarului comitetului de pe malul stâng al Senei, nr. 13, strada „Ancienne-Comedie”. Vor fi inștiințați de epoca probabilă a concursului.

O încercare . . . de căsătorie. Acum câteva zile, unul din vicarii unei eparhii aristocratice din Sheffield (Englita) eră să se căsătorească. După obiceiul engles, sosise cel dintău in sanctuar, așteptând și viitoare soție, când d'nsa, imbrăcată in costum de mireasă, apără și veni lângă el. Ea eră singură. Lipsa unui membru al familiei sale pără ceva ciudat, atât de ciudat in cât mai nainte d'a proceda la ceremonie, cel care o celebră voi să se asigure de identitatea miresei. Precauțiunea nu eră de prisos. Când, după multe greu-

tăți, i se ridică vëlul de muselină fină, se constată că dșora nu eră logodnica, ci o persoană din eparhie, care muriă după vicar și care alergase la acest expedient pentru a-l lua de soț. In acel moment sosi adevărata mireasă cu cortegiul de nuntă.

Androiți. Ce sânt androiții? Nici mai mult, nici mai puțin, decât ômeni artificiali — niște păpuși cu un mecanism electro-magnetic — cari resullă, se mișcă, scriu, cântă pe clavir, s'evărgesc cu o vorbă multe și minunate lucruri. Intr'un restimp de 12 săptămâni au fost cercetați in Hamburg de 75,000 ômeni, er acum se produc androiți in Berlin. Curiositatea adună pe ômeni din tôte părțile și in mare măsură.

Un proces ciudat. Dilele acestea s'a judecat de tribunalul din Londra un proces fôrte ciudat. Acum câțva timp, un lucrător aflându-se in stare de beție, a fost internat intr'un workhouse și transportat la infirmeria stabilimentului. Folosindu-se de lipsa păzitorilor, s'a aruncat p'o ferestră din al treilea cat și și-a sdorbit capul. Vêduva lui care eră fără mijloce și avea șese copii, a intentat un proces direcțiunii inchișorei, cerend o despăgubire. Advocații vêduvei au pretins că păzitorii infirmeriei sânt vinovați de neglijență și că prin urmare sânt cauza morții soțului ei. Tribunalul a împărțit acest mod d'a vedé și judecătorul Huddleston a dat dreptate reclamantei. Direcțiunea inchișorei a fost condamnată să plătescă ca despăgubire 360 lire.

Socotela unui ginere. Un comerciant de vinuri din Maiența, care se logodise cu o avută moștenitoare, a inaintat tribunalului civil următorul cont in contra logodnicei sale, care refusase in urmă de a se mărită după d'nsul: „Pentru timpul ce l'am perdut pe la logodnica mea, 4½ luni à 500 mărci, suma 2250 mărci; cheltueli pentru mireasă 450 mărci; pentru distracțiunile făcute logodn. cei mele 3487 mărci; pentru speranțele înșelate prin neprimirea zestrei 4139 mărci. Total 10,326 mărci”.

Sciri scurte. *Maj. Sa* a dăruit pentru zidirea bisericei gr. cat. din Bala, archidieceasa Blașului, 200 fl., pentru biserica din Băbuți, diecesa Gherlei, 100 fl. — *La Lugos* Reuniunea română de cântări și musică arangia sâmbetă la 14/26 iulie o petrecere de cânt și joc. — *Alumneul din Timișora* va ține adunarea sa generală de est an in Timișora la 6 august st. n. dimineața la 9 ore, in localitățile dlui președinte Meletiu Dreghicium, protopresbiter gr. or. de acolo. — *Musicele militare din Viena* au primit ôrdin să studieze inuurrile rus, engles și s'erbesc; se crede, că vor fi visite innalte in Viena. — *Senatul academic al universității din Cernăuți* au hotărit, să insiste pe lângă guvern să ințemeieze acolo o facultate de medicină. — *Junimea din ținutul Seliștei* arangia duminică la 27 iulie st. n. o petrecere de v'ără in „bercul roșu”; venitul fu destinat pentru scop filantropic.

Necrolôge. *Dionisiu Jonas*, notar cercnal in comuna Sintesei, comitatul Caraș-Severin, a incetat din viață la 7/19 iulie, in etate de 40 ani; il gelese: soția sa Valeria, fiica sa Olimpia; frații: Ioan asesor și referinte la senatul școlar in Caransebeș, Petru archivar la consistorul gr. or. din Oradea-mare, Dimitrie econom, Maria și Elisabeta și alți consăngeni. La inmortentare clericul absolut Partenie Mateiu a ținut o cuvântare frumoasă. — *Petru Togan*, cleric in anul III in seminarul din Blaș, a murit, după o bôlă indelungată de plămâni, in 21 iulie st. n. in urma celor 11 frați ai sei; v'êduva sa mamă, sdorbită de perderea ultimului s'eu fiu din cei 12, a remas fără sprigin, lipsită de ori ce mângăiere. — *Eutimiu Maniu*, ampoiât r. ung. de comptabilitate la direcțiunea financială din Timișora, a murit la 27 iulie in etate de 52 ani.

Ovațiunea făcută dlui Alecsandri la Mehadia, despre care amintim la începutul acestei rubrice, ni se descrie mai pe larg într-o corespunzătoare ce primim tocmai la încheierea foii. Ilustrul poet a fost salutat în numele deputațiunii prin dl advocat din Lugos C. Radulescu. Dl Alecsandri a răspuns: „Fraților! Până astăzi impregiurările m'au împedecat de a veni în mijlocul dvostre, cu atât mai mare imi este bucuria dar acum, când mi se implinesce una din cele mai mari dorințe ale inimei mele, dându-mi-se ocazie a ve vedé în față, în Bănat, în frumoasa dvostre țară. Duceți, că baladele, poesiile mele au stérnit simțeminte de însufletire și mulțumire în inimele Dvostre. Dcă Ddeu și timpul m'au făcut poet și sânt poet, acesta m'am să o mulțumesc numai poporului român din care m'am născut și care cuprinde în sinul seu comóra nesecatá de cea mai sublimá poesie. Eu din copilăria mea am fost legănat cu cântecele poporului român. Mai apoi făcându-mi studiile în străinătate și adapându-me la isvórele literaturilor străine, rentors în țară, am avut unica dorință, să culeg comorile poporului nostru, cari din di in di devin pradă uitării, și m'am convins, că poesia română stá la o înălțime pe care nu o ajunge poesia ori cărui alt popor. Poesia română, precum și obiceiurile antice, cari s'au păstrat între noi de pe timpurile Romanilor ș-au sădit în noi mândria numelui ce purtăm; imi dau increderea, că poporul român are să se renască și se va renasce, căci este o vorbă românescă: „Sângele apă nu se face, din stejar stejar creșce, din român român se nasce. Ve mulțumesc încă odată pentru prietenescá Dvostre visitá și me simț fericit, că ve pot privi atât cu ochii, cât și cu inima adunați în giurul meu. Să trăiți!“ — La banchet dl Coriolan Brădicean a pronunțiat primul toast; apoi au mai toastat dnii Stefan Velovan, dr. A. Popovici, P. Călcianar (pentru dna Alecsandri), Mândrean și alții. Sub decursul banchetului dl profesor de musică din Caransebeș, Nicolae Popovici a cântat mai multe doine.

O Amazónă. În Paris trăesce o domnișóră, în vârstă de 45 de ani, care pe timpul resboiului de independență al Poloniei a fost locotenent în armata polonă și în timpul resboiului frances cin 1870 a fost franc-tireur. Dșóra Antoinette Lix, așa se numesce — are o medaliá francesă, o cruce de bronz a ambulanțelor, medalia zuavilor papali, și o sabiá prețioasă de onóre, dată ei de damele alsatiane. Acum are să fie numită cavaleră a legiunii de onóre.

Cuția publicului.

Convocare. Ioane Conțiu, Carol Lipták, cav. Anton Meinong, Anton Stark și Elia Varna, cari înainte de 25 de ani și-au absolvit studiile gimnasiale în Oradea-mare, fiind că domiciliul lor nu-mi este cunoscut, prin acesta sânt poțiti a se presentá la iubileul nostru de 25 ani, ce se va ținé 20 august a. c. la Oradea-mare. Lugos, 25 iuliu 1884. Din însărcinarea mai multor școlari: *Michaile Bésán*, notar publ. regesc.

Deslegarea ghicitei de șac din nr. 26 :

Luna dórme grațiosă,
Peste rose, peste crini;
Er tu dulcea mea frumósă,
Ești desțéptá și suspini.

Dormi, frumósă copilă,
Dormi și nu mai suspină;
Dormi și dá-mi a ta gură,
Dulce a ț-o sărutá!

Deslegare bună ni-a sosit dela dómnele și domnișórele: Emilia Pop n. Marcus, Elena Vaida, Maria L. Viassa, Emilia Onciu n. Ciavoșchi, Iconia Borca, Aima Major, Sidonia Major, Veturia Lazar Purcarețean, Maria O. Puian, Emilia Nicóra, Sofia Gila, Aurelia Muntean, Aurelia Pitic, Rucsandra Logigan, Maria Popovici, Amalia Popescu, Maria Crișan, Minodora Băiaș, și dela dnii Ioan Bota, Romul Nicóra, George Dudulescu, Alecsandru Silași.

Premiul: „Lira Mea“ în edițiune de lucș de Iosif Vulcan, fu dobândit de dșóra Rucsandra Logigan.

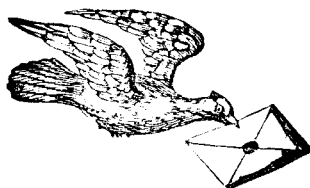
Ghicitura de șac de Andrei Pop.

ro-	a-	Ca-	de	nesci	sat:	fa-	dri-
resci,	re	mă-	li-	re	mân-	Q	Lu-
re	lor	I	re	é	mă-	ă	ce
ma-	cu-	seá	ni-	de	ca	mea	do-
te	s'a	gal!	Vul-	Ro-	tră-	lu-	V-
Bu-	re	fle-	scá	a	can.	riu-	di-
tá	șé-	la	ă	Să	stră-	ne	cu
Șci-	Su-	É-	mo-	de-	ri-	ce:	to

Se póte deslegá după săritura calului.

Terminul de deslegare e 14 august. Ca totdeuna și de astă-datá se va sorti o carte între deslegători.

Poșta Redacțiunii.



Dnei M. P. in I. A sosit. Ve mulțamim. Așteptám și drama.

Dlui P. D. in B. În url viitor. La adunarea aceea nu ne vom puté întélni.

Sinaia. S'a făcut.

Dlui I. I. R. la P. Vom primí bucuros vr'un articol de salon despre báiile de acolo.

Borsec. Așteptám articolul.

Lugosi. Durere! A sosit târđiu.

Călindarul săptămânei.

Điua sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor și sêrbătorile.	Sórele resare	Sórele spune
Dumineca	8-a	dupá	Rusale. Evang. dela Mateiu c. 14, v. 7, a inv. 8.		
Duminecă	22	3	S. Maria Magdalena	4 40	7 31
Luni	23	4	Mart. Trofim	4 41	7 30
Martí	24	5	Mart. Cristina	4 42	7 29
Mercuri	25	6	† Adorm. Sf. Ana	4 43	7 27
Joi	26	7	Ieromon. Ermolau	4 45	7 26
Vineri	27	8	† Mart. Panteleimon	4 46	7 24
Sâmbetá	28	9	Apost. Prochor	4 47	7 23

Proprietar, redactor respundător și editor: **IOSIF VULCAN.**

Cu tipariul lui Eugeniu Hollósy în Oradea-mare. Strada principalá.